

had hij hem spoedig nadere inlichting kunnen verschaffen. Hem was van verre bekend de lakenkoopman Abraham van der Voort, die voor een jaar een tweede huwelijk had gesloten met eene Dordtsche jonkvrouw Stockmans. Bij dezen had vader Adriaen aangeklopt, omdat hij zag welk een plotselinge omkeer er bij zijn zoon had plaats gegrepen. Binnen zeer korten tijd was alles opgehelderd. Abraham van der Voort was de oudere broeder van Isaäck van der Voort, een zeer aanzienlijk koopman uit Napels, die door fabrikage van fluweel naar Vlaamsche methode een rijk man was geworden. Beide broeders waren Andwerpenaren. De oudste was na 1585 met zijne ouders, Willem van der Voort en Catharina van der Meersche, naar Amsterdam gevlucht. De jongere had zich naar een oom van moederszijde, die zich in Italië Gualtero del Prato noemde, te Pesaro begeven. Isaäck van der Voort, een man van een-en-veertig jaar, was in September voor zaken uit Napels naar Amsterdam overgekomen, en werd juist door familiefeesten verrast.

Er bestond dus eene alliantie tusschen de Andwerpsch-Amsterdamsche familie Van der Voort en de Dordrechtsche familie Stockmans. Toen nu de rijke brouwerszoon uit den Gekroonden Bok in September een huwelijk sloot met Elisabeth Stockmans uit Dordrecht, kwam Abraham van der Voort met zijne vrouw, die ook Magdalena Stockmans heette, en eene volle nicht was van de bruid, op de bruiloft, en bracht zijn broeder, den Napelschen koopman, mede. Elisabeth Stockmans werd vergezeld van hare zuster Madalena, wier schoonheid, naar het scheen, een zoo diepen indruk maakte op Isaäck van der Voort, dat deze er telkens aan herinnerde door het huwelijk van zijn broeder een neef der familie Stockmans te zijn geworden, en er een bijzonder behagen in scheen te scheppen ter Keizersgracht op den hoek van de Huidenstraat bezoeken te brengen bij de Tellers.

Gerbrand had lang nagedacht over de belangrijke tijdingen, die zijn vader hem mededeelde. Madalena Stockmans was twintig jaar oud, was de dochter van den rijken Dordrechtschen bierbrouwer Jan Stockmans in 't Gulden Vlies, was de schoonste Hollandsche jonkvrouw, die hij ooit in Amsterdam had ontmoet. Dat de bruine Italiaan, Isaäck van der Voort, haar onder den titel van „nicht" het hof maakte, scheen hem even natuurlijk als onaangenaam. Toen hij zijn tegenstander Rodenburgh enkele woorden met haar hoorde wisselen, kromp zijn hart van ergernis ineen. De gedachte, dat een ander misschien zich koesterde in den stralengloed harer prachtige oogen, ontlokte hem somtijds een kreet van smartelijke woede. Het hielp niet, of hij bij zich zelve overwoog, dat de Napolitaan meer dan het dubbele van Madalena's jaren bereikt had; Isaäck van der Voort was een rijk man, dreef groote zaken te Napels, en had, trots zijne donkere gelaatskleur, een aangenaam voorkomen.

Nadat hij het gewaagd had haar een gedicht en een ruiker te zenden, peinsde hij op middelen, om haar te ontmoeten. Zeer behendig wist hij zich van zijne betrekking tot de gilde der bierbrouwers te bedienen, om nadere kennis te maken met Jan Teller. Hij had zichzelf overtroffen in geestige joligheid, toen hij met dezen voor het eerst een beker ledigde in De Hont